

Asia C-475/22

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

15.7.2022

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Tribunal Supremo (Espanja)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

20.5.2022

Valittaja:

Maxi Mobility Spain S. L. U.

Vastapuolet:

Comunidad de Madrid

Asociación Nacional del Taxi

Asociación Taxi Project 2.0

Pääasian oikeudenkäynnin kohde

- 1 Kassaatiovalitus tuomiosta, jolla hylätään itsehallintoalueen päätöksestä nostettu hallinnollinen kanne – Lupa sellaisen palvelun tarjoamiseen, jossa vuokrataan henkilöajoneuvo kuljettajineen (VTC) – Rajoitukset – VTC-lupien lukumäärän rajoittaminen taksilupien lukumäärän mukaan

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Tulkintaa koskeva ennakkoratkaisupyyntö – SEUT 267 artikla – Sijoittautumisvapaus – Valtiontuet – SEUT 49 ja SEUT 107 artikla – Palvelulle, jossa vuokrataan henkilöajoneuvo kuljettajineen (VTC), asetetut rajoitukset – Kansallinen lainsäädäntö, jolla VTC-palvelun tarjoamiseen myönnettävien lupien lukumäärä rajoitetaan yhteen lupaan kutakin 30:tä taksilupaa kohden –

Ennakkoratkaisupyyntöön yhdistäminen toisen kansallisen tuomioistuimen esittämään ennakkoratkaisupyyntöön

Ennakkoratkaisukysymykset

Espanjan kansallisessa lainsäädännössä taksipalvelua pidetään yleisen edun mukaisena kuljettajan henkilöajoneuvolla tarjoamana kaupunkiliikennemuotona, ja tästä syystä siihen sovelletaan tiukkaa hallinnollista sääntelyä, jolla pyritään turvaamaan tietyt laatuun, kuluttajansuojaan ja liikenne- ja ympäristöpolitiikkaan liittyvät tavoitteet, hintojen valvonta mukaan luettuna. Kyseisen kansallisen lainsäädännön valossa tiedustellaan seuraavaa:

1. Onko sijoittautumisvapauden kanssa yhteensopivaa se, että muille kuljettajan henkilöajoneuvolla tarjoamille kaupunkiliikennepalveluille, kuten VTC-palveluille, asetetaan suhteellisuusperiaatetta noudattaen rajoituksia sen varmistamiseksi, että nämä muut kaupunkiliikennetoiminnan muodot sopivat yhteen taksitoiminnan kanssa ja täydentävät sitä?
2. Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko sijoittautumisvapauden kanssa yhteensopivaa se, että muita kuljettajan henkilöajoneuvolla tarjoamia kaupunkiliikennepalveluja kuin taksipalveluja, kuten VTC-palveluja, rajoitetaan konkreettisesti toimenpiteellä, jolla kyseisten palvelujen tarjoamiseen myönnettävien lupien enimmäismäärä suhteutetaan taksilupien lukumäärään, kuten Espanjan lainsäädännössä enintään yhteen lupaan kutakin 30:tä taksilupaa kohden, ja jota toimivaltaisen viranomaisen on sovellettava suhteellisuusperiaatetta noudattaen?
3. Voidaanko VTC-palvelujen rajoittamista edellisessä kysymyksessä tarkoitetulla toimenpiteellä, jolla lupien suhdeluvuksi vahvistetaan 1:30, pitää yhteensopivana SEUT 107 artiklassa tarkoitetun valtiontukien kiellon kanssa?

Unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö ja unionin oikeuden säännökset, joihin vedotaan

SEUT 49, SEUT 56, SEUT 102 ja SEUT 107 artikla.

Palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY.

Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY (”Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä”).

Komission ilmoitus hyvin toimivasta ja kestävästä paikallisesta kutsuohjatusta henkilöliikenteestä (taksit ja yksityiset vuokra-ajoneuvot) 2022/C-62/01.

Unionin tuomioistuimen tuomio 20.12.2017, Asociación Profesional Elite Taxi (C-434/15, EU:C:2017:981).

Unionin tuomioistuimen tuomio 14.1.2015, Eventech (C-518/13, EU:C:2015:9).

Kansallinen oikeuskäytäntö ja kansallisen oikeuden säännökset, joihin vedotaan

Maaliikenteen järjestämisestä 30.7.1987 annettu laki 16/1987 (Ley 16/1987 de Ordenación de los Transportes Terrestres), sellaisena kuin se on muutettuna 20.4.2018 annetulla asetuksella (Real Decreto-ley 3/2018, de 20 de abril, BOE 97, 21.4.2019), jäljempänä LOTT.

LOTT:n 48 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Lupa julkisen henkilöliikenteen harjoittamiseen myönnetään hakemuksesta, joten se voidaan evätä vain, jos luvan myöntämiselle asetetut vaatimukset eivät täyty.

2. Jos itsehallinto- tai paikallisalueella on asetettu henkilöajoneuvoilla harjoitettavan julkisen henkilöliikenteen tarjonnalle määrällisiä rajoituksia, uusien lupien myöntämistä sekä kaupunkien väliseen henkilöliikenteeseen tällaisilla ajoneuvoilla että ajoneuvojen vuokraukseen kuljettajineen voidaan rajoittaa asetuksella hallintoalueen sääntöjen ja tapauksen mukaan muiden sovellettavien säännösten mukaisesti.

3. Jollei edellisestä momentista muuta johdu, asianmukaisen tasapainon säilyttämiseksi näiden kahden henkilöliikenteen muodon tarjonnassa ajoneuvojen vuokraukseen kuljettajineen ei saa myöntää uusia lupia, jos sillä itsehallintoalueella, jolla toimintaa aiotaan harjoittaa, jo olemassa olevien ajoneuvojen vuokraukseen kuljettajineen myönnettyjen lupien lukumäärän ja samalla alueella rekisteröityjen henkilöajoneuvoilla harjoitettavaan henkilöliikenteeseen myönnettyjen lupien lukumäärän suhde on enemmän kuin yksi lupa kutakin 30:tä jälkimmäistä lupaa kohti.

Ne itsehallintoalueet, joille valtio on siirtänyt toimivallan myöntää lupia ajoneuvojen vuokraukseen kuljettajineen, voivat kuitenkin muuttaa edellisessä momentissa tarkoitettua suhdelukusääntöä edellyttäen, että niiden soveltama suhdeluku on vähemmän rajoittava kuin se.”

Maaliikenteen järjestämisestä 30.7.1987 annetun lain täytäntöönpanosta 28.9.1990 annettu kuninkaan asetus 1211/1990 (Reglamento de la Ley 16/1987, de 30 de julio, de Ordenación de los Transportes Terrestres, abroado por el Real Decreto 1211/1990, de 28 de septiembre, BOE 241, 8.10.1990).

Markkinoiden yhtenäisyyden turvaamisesta 9.12.2013 annettu laki 20/2013 (Ley 20/2013, de 9 de diciembre, de garantía de la unidad de mercado, BOE 295, 10.12.2013), jäljempänä LGUM.

LGUM:n 5 §:ssä, jonka otsikko on ”Toimivaltaisten viranomaisten toimenpiteiden tarpeellisuutta ja oikeasuhteisuutta koskeva periaate”, säädetään seuraavaa:

”1. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka toimivaltaansa käyttäessään asettavat rajoituksia taloudellisen toiminnan aloittamiselle tai sen harjoittamiselle tämän lain 17 §:n mukaisesti tai vaativat kyseisen toiminnan harjoittamiselle asetettujen vaatimusten täyttämistä, on perusteltava näiden rajoitusten tai vaatimusten tarpeellisuus jollakin palvelutoiminnan vapaasta aloittamisesta ja harjoittamisesta 23.11.2009 annetun lain 17/2009 3 §:n 11 momentissa tarkoitetuista yleisen edun mukaisista pakottavista syistä.

2. Edellisen momentin mukaisesti asetettujen rajoitusten tai vaatimusten on oltava oikeassa suhteessa siihen yleisen edun mukaiseen pakottavaan syyhyn, jolla niitä perustellaan, eikä käytettävissä saa olla muita, taloudellista toimintaa vähemmän rajoittavia tai vääristäviä keinoja.”

Palvelutoiminnan vapaasta aloittamisesta ja harjoittamisesta 23.11.2009 annettu laki 17/2009 (Ley 17/2009, de 23 de noviembre, sobre el libre acceso a las actividades de servicios y su ejercicio, BOE 283, 24.11.2009), jäljempänä laki 17/2009.

Lain 17/2009 3 §:n 11 momentin mukaan kyseisessä laissa tarkoitetaan:

”yleisen edun mukaisella pakottavalla syyllä’ Euroopan [unionin] tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistettuja ja tulkittuja syitä, jotka ovat seuraavat: yleinen järjestys, yleinen turvallisuus, kansanterveys, sosiaaliturvajärjestelmän rahoituksen tasapainon turvaaminen, kuluttajien, palvelujen vastaanottajien ja työntekijöiden oikeuksien, turvallisuuden ja terveyden suojeleminen, hyvän liiketavan suojeleminen, petostentorjunta, ympäristönsuojeleminen kaupunkiympäristö mukaan luettuna, eläinten terveys, henkisen omaisuuden suojeleminen, kansallisen historiallisen ja taideperinnön säilyttäminen sekä sosiaali- ja kulttuuripolitiikan tavoitteet.”

Tribunal Supremón kolmannen hallintolainkäyttöjaoston tuomio 4.6.2018, nro 921/2018.

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä pääasiassa

- 2 Taksit ja ajoneuvot, joilla tarjotaan henkilöajoneuvojen vuokrausta kuljettajineen (VTC), kilpailevat keskenään kaupunkien henkilöliikennepalveluista.
- 3 Taksipalvelu on henkilöajoneuvoilla harjoitettavan kaupunkiliikenteen muoto, jota pidetään yleisen edun mukaisena palveluna, ja siitä vastaavat viranomaiset

pyrkivät varmistamaan, että se täyttää tietyt laatuun, turvallisuuteen ja saatavuuteen liittyvät vaatimukset. Näiden vaatimusten turvaamiseksi kyseiseen palveluun sovelletaan tiukkaa sääntelyä, johon sisältyy lupien lukumäärän rajoittaminen ja säänneltyjen hintojen vahvistaminen.

- 4 Myös VTC-palvelujen tarjoamiseen myönnettävien lupien lukumäärää on rajoitettu erityisesti suhdelukusäännöllä, jonka mukaan VTC-lupia myönnetään yksi kutakin 30:tä taksilupaa kohden. VTC-palvelujen hintoihin ei tarvitse hakea ennakolta lupaa, mutta niihin sovelletaan yhdenmukaistettua hinnoittelujärjestelmää, jossa käyttäjä tietää etukäteen (ja voi tapauksen mukaan maksaa sähköisesti) palvelun kokonaishinnan. Toisin kuin takseille, VTC-ajoneuvoille ei ole varattu pysäköintipaikkoja yleisille teille eivätkä ne voi ottaa matkustajia kyytiin kadulta, ellei palvelua ole tilattu ennakolta tähän tarkoitettuun sovelluksen kautta.
- 5 Kantajana oleva Maxi Mobility Spain S. L. U. on VTC-palveluja tarjoava yritys. Se nosti Tribunal Superior de Justicia de Madridin (Madridin itsehallintoalueen ylioikeus, Espanja) kahdeksannessa hallintolainkäyttöjaostossa kanteen Viceconsejería de Transportes, Vivienda e Infraestructuras de la Comunidad de Madridin (Madridin itsehallintoalueen liikenne-, asunto- ja infrastruktuurihallinto) 14.11.2018 tekemästä päätöksestä, jolla hylättiin valittajan oikaisuvaatimus 25.4.2018 tehtyyn Director General de Transportesin (liikennehallinnosta vastaava johtaja) päätökseen. Viimeksi mainitulla hallintopäätöksellä oli hylätty valittajan tekemä lupahakemus, jolla haettiin 1 000:tä VTC-lupaa. Kanne hylättiin 10.2.2021 annetulla tuomiolla, josta valittaja teki kassaatiovalituksen Tribunal Supremon (ylin tuomioistuin, Espanja) kolmanteen hallintolainkäyttöjaostoon, joka on ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin.
- 6 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin antoi luvan kassaatiovalitukseen 9.9.2021 antamallaan ratkaisulla, jossa se totesi, että oli olemassa intressi kassaatiovalitukseen kuljettajineen vuokrattavien henkilöajoneuvojen (VTC) ja taksien välistä suhdelukua 1:30 koskevan oikeuskäytännön vahvistamiseksi, täsmentämiseksi tai oikaisemiseksi SEUT 49 artiklan (sijoittautumisvapaus), SEUT 102 artiklan (määräävän aseman väärinkäyttö) ja SEUT 107 artiklan (valtiontuet) kannalta ja että oli määritettävä, olisiko unionin tuomioistuimelle syytä esittää ennakkoratkaisupyyntö valittajan vaatimuksen mukaisesti.

Asianosaisten keskeiset perustelut pääasian oikeudenkäynnissä

- 7 Valittaja väittää, että valituksenalaisella tuomiolla loukataan sijoittautumisvapautta ja rikotaan valtiontukien kieltoa ja siten SEUT 49, SEUT 102 ja SEUT 107 artiklaa, koska siinä todetaan, että LOTT:n 48 §:n, sellaisena kuin se oli voimassa lupahakemuksen tekoajankohtana, nojalla haettujen VTC-lupien epääminen oli lainmukaista, koska VTC-ajoneuvojen lukumäärä suhteessa taksien lukumäärään (1:30) olisi ylittynyt. Valittaja myös katsoo, että Tribunal Superior de Justicia de Madrid loukkasi sen oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan,

koska se ei pyytänyt ennakkoratkaisua unionin tuomioistuimelta. Valittaja on vaatinut ennakkoratkaisua pyytävää tuomioistuinta esittämään unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntö. Lisäksi valittaja on vaatinut kassaatiomenettelyn ja muiden vastaavien menettelyjen lykkäämistä siihen asti, kunnes unionin tuomioistuin on ratkaissut Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Katalonian itsehallintoalueen ylioikeus, Espanja) hallintolainkäyttöjaoston asiassa C-50/21 esittämät ennakkoratkaisukysymykset, jotka koskevat muun muassa VTC-ajoneuvojen ja taksien välistä suhdelukua 1:30. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin hylkäsi viimeksi mainitun vaatimuksen kuultuaan asian muita osapuolia.

- 8 Vastapuolet (Madridin itsehallintoalue, Asociación Nacional del Taxi ja Asociación Taxi Project 2.0) kiistävät unionin oikeuden rikkomisen, vetoavat Tribunal Supremon kolmannen hallintolainkäyttöjaoston 4.6.2018 antamaan tuomioon nro 921/2018 ja väittävät, ettei Tribunal Superior de Justicia de Madrid ollut velvollinen esittämään ennakkoratkaisupyyntöä, minkä vuoksi oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan ei ole loukattu. Madridin itsehallintoalue vaatii, että valitus hylätään, eikä pidä ennakkoratkaisupyyntöä esittämistä tarpeellisenä. Asociación Nacional del Taxi ja Asociación Taxi Project 2.0 kuitenkin katsovat, ettei Tribunal Superior de Justicia de Cataluña asiassa C-50/21 esittämässä ennakkoratkaisupyyntöä tulkiteta oikein käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen oikeuskäytäntöä eikä kuvata objektiivisesti alan lainsäädäntöä ja tosiasiallista tilannetta. Tästä syystä ne katsovat, että käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuimelle on esitettävä erilaiset ennakkoratkaisukysymykset, jotka ne muotoilevat vastauskirjelmässään. Joka tapauksessa molemmat yhdistykset katsovat, että kassaatiovalitus on hylättävä.

Yhteenveto ennakkoratkaisupyyntöjen perusteista

- 9 Jotta ratkaistavana oleva oikeuskysymys olisi paremmin ymmärrettävä, ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin kertoo aluksi, miten VTC-palveluille asetettuja rajoituksia koskeva lainsäädäntö ja oikeuskäytäntö ovat kehittyneet sen 4.6.2018 antaman tuomion nro 921/2018 pohjalta. Se keskittyy erityisesti LOTT:n 48 §:ään, jolla otetaan käyttöön suhdelukusäntö, jonka mukaan VTC-lupia myönnetään yksi kutakin 30:tä taksilupaa kohden, sekä LGUM:n 5 §:ään ja lain 17/2009 3 §:n 11 momenttiin, jotka koskevat käsitettä ”yleistä etua koskeva pakottava syy”, jolla taloudellisen toiminnan rajoittamista voidaan perustella.
- 10 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin selittää, että VTC-palvelujen tarjoamiselle kansallisessa lainsäädännössä asetetut rajoitukset ja erityisesti suhdelukusäntö, jonka mukaan VTC-lupia myönnetään yksi kutakin 30:tä taksilupaa kohden, herättävät kysymyksen siitä, onko kyseinen lainsäädäntö yhteensopiva sijoittautumisvapauden (SEUT 49 artikla) ja valtiontukien kiellon (SEUT 107 artikla) kanssa.

- 11 Sijoittautumisvapauden kannalta heränneistä epäilyistä ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin toteaa, että julkisen politiikan tavoite ylläpitää taksien tarjoamaa kaupunkiliikennepalvelua, jota säännellään tiukasti muun muassa valvomalla hintoja sen varmistamiseksi, että tietyt yleisen edun ja kuluttajien edun mukaiset vaatimukset täyttyvät, on LGUM:n 5 §:ssä ja lain 17/2009 3 §:n 11 momentissa tarkoitettu yleistä etua koskeva pakottava syy, jonka perusteella taloudellista toimintaa voidaan rajoittaa.
- 12 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin myös toteaa, että vaikka on selvää, että sekä taksi- että VTC-palveluja säännellään hallinnollisesti, taksipalvelujen sääntely ei ole samantasoista vaan huomattavasti tiukempaa kuin VTC-palvelujen sääntely ja sisältää hintavalvontaa sen varmistamiseksi, että taksipalvelut täyttävät tietyt laatuvaatimukset ja ovat riittäviä viranomaisten määrittämiin kaupunkiliikenteen tarpeisiin, kun taas VTC-palvelujen sääntely rajoittuu tiettyjen laatua, turvallisuutta ja saatavuutta koskevien vähimmäisvaatimusten asettamiseen käyttäjien kannalta. Tältä osin se korostaa komission Tribunal Superior de Justicia de Cataluña:n asiassa C-50/21 esittämästä ennakkoratkaisupyyntöä esittämiin väitteisiin viitaten, että kyse ei ole niinkään yritysten välisestä kilpailusta vaan kahden kuljettajien henkilöajoneuvoilla tarjoaman kaupunkiliikennejärjestelmän välisestä kilpailusta. Toisin kuin VTC-palvelujen sääntelyllä, jolla ainoastaan varmistetaan tiettyjen laatua ja käyttäjien oikeuksia koskevien vähimmäisvaatimusten täyttyminen, taksipalvelujen sääntelyllä, joka on tiukempaa, voidaan saavuttaa muita tavoitteita, kuten palvelujen tuleminen henkilöiden, joilla ei välttämättä ole älypuhelinta, kuten iäkkäiden, vähävaraisten tai vammaisten henkilöiden saataville, sillä VTC-liiketoimintamallille olisi vaikea asettaa tällaisia vaatimuksia. Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan kansallisessa lainsäädännössä katsotaan, että taksinkuljettajien tarjoaman kaupunkiliikennemuodon turvaaminen on yleisen edun mukainen pakottava syy, joka oikeuttaa asettamaan tiettyjä rajoituksia muille kuljettajien henkilöajoneuvoilla tarjoamille kaupunkiliikennemuodoille, mitä valittaja pitää sijoittautumisvapauden loukkaamisena.
- 13 Valtiontukien kiellon kannalta heränneiden epäilyjensä osalta ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin viittaa 14.1.2015 annettuun unionin tuomioistuimen tuomioon Eventech (C-518/13, EU:C:2015:9), joka koski Lontoon mustien taksien lupaa käyttää bussikaistaa, sekä perusteluihin, joita komissio esitti kyseisestä tuomiosta Tribunal Superior de Justicia de Cataluña:n asiassa C-50/21 esittämän ennakkoratkaisupyyntöä yhteydessä. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin selittää, että kun otetaan huomioon käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan lupien rajoittamisen ja asiassa Eventech tarkastellun bussikaistan käyttöä koskevan toimenpiteen välinen ero sekä taksipalvelujen ja muiden kuljettajineen vuokrattavilla ajoneuvoilla tarjottavien palvelujen välisen riidan vaikutukset unionissa, se katsoo, että näitä kysymyksiä on aiheellista tarkastella valtiontukien kannalta, kuten valittaja on vaatinut. Tästä syystä se katsoo, että unionin tuomioistuimelle on tarpeen esittää ennakkoratkaisukysymys siitä, voidaanko SEUT 107 artiklassa tarkoitetun valtiontukien kiellon kanssa yhteensopivana pitää toimenpidettä, jolla VTC-palvelujen tarjoamiseen myönnettävien lupien

lukumäärää rajoitetaan suhteessa myönnettyjen taksilupien lukumäärään, koska kansallinen lainsäätäjä pitää taksipalvelua yleisen edun mukaisena kaupunkiliikennemuotona ja koska sitä säännellään tiukasti muun muassa velvoittamalla saattamaan hinnat toimivaltaisen paikallisviranomaisen hyväksyttäviksi.

- 14 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin esittää useita huomautuksia Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (asiassa C-50/21) esittämästä ennakkoratkaisupyyntöä. Se toteaa, että Tribunal Superior de Justicia de Cataluña kyseisen ennakkoratkaisupyyntöä esittämisestä tekemässä päätöksessä lähdetään siitä olettamasta, että suhdelukusäntö, jonka mukaan VTC-lupia myönnetään yksi kutakin 30:tä taksilupaa kohden, on täysin perusteeton, ja katsoo, että sen 4.6.2018 antama tuomio nro 921/2018 tukee tätä näkemystä. Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan Tribunal Superior de Justicia de Cataluña tuomiosta nro 921/2018 tekemä päätelmä ei pidä paikkaansa. Ensinnäkin ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin vahvistaa, että se tarkasteli tuomiossaan Espanjan oikeusjärestyksessä VTC-toiminnalle asetetuille rajoituksille vahvistettua oikeuttamisperustetta eli julkisen vallan laillisesti tekemää päätöstä ylläpitää taksien tarjoamaa kaupunkiliikennepalvelua yleisen edun mukaisena palveluna, jota hallintoviranomainen sääntelee tiukasti. Toiseksi ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin toteaa määrällisestä rajoituksesta, jonka mukaan VTC-lupia myönnetään yksi kutakin 30:tä taksilupaa kohden, että se toi kyseisessä tuomiossaan esiin, että vaikka hallintoviranomainen ei ole perustellut nimenomaisesti suhdelukua 1:30, ne käsiteltävän asian asianosaiset, jotka ovat olleet tästä suhdeluvusta eri mieltä, eivät ole riitauttaneet sitä, vaan ne ovat ennen muuta korostaneet, että kyseessä on enimmäisrajoitus, jota itsehallintoalueen viranomaiset ja paikalliset viranomaiset voivat lieventää, jos suhteellisuusperiaate sitä edellyttää. Tämä tarkoittaa, että VTC-lupien lukumäärän rajoittaminen suhteessa taksilupien lukumäärään on perusteltua vain, jos se on välttämätöntä taksipalvelujen moitteettoman toiminnan varmistamiseksi, ja määrä on joka tapauksessa enintään 1:30. Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että Tribunal Superior de Justicia de Cataluña asiassa C-50/21 esittämät ennakkoratkaisukysymykset, sellaisina kuin tämä on ne muotoillut, vaikuttavat nyt käsiteltävään ennakkoratkaisupyyntöön annettavaan vastaukseen. Se myös pyytää, että Euroopan unionin tuomioistuin käsittelee sen käsiteltävässä asiassa esittämät ja Tribunal Superior de Justicia de Cataluña asiassa C-50/21 esittämät ennakkoratkaisukysymykset yhdessä.